



KIADJA AZ »ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET«

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.
Az ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.
Nemtagoltnak előfizetési díj:
Egész évre 6 korona, fél évre 3 korona és évi 30 K drágasági felár.

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.
Szerkesztőség: Budapest, Földmív. minisztérium (V., Országház-tér II. sz., II. em.).
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Patria” r.-t. Budapest, Üllői-út 25. veszi fel.

TARTALOM: 1922. Hiszekegy. — Olvasóinkhoz. — A mesterséges halászat és az őstermelés fogalma. Répássy Miklós. — A Magyar Nemzeti Múzeum halgyűjteménye. — Levél Miskolcra. Vízkelety Pál. — Társulatok. Egyesületek. — Irodalom. Könyvismertetés. — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzék. — Hirdetések.

1922.

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában. Amen.

Olvasóinkhoz!

A »Halászat« ez új évfolyamban most már teljesen a magunk erejére utalva indul útnak.

Az Országos Halászat Egyesület nagy gondot vett magára, amikor erkölcsi kötelességéből folyólag a lap kiadását vállalta. A viszonyokban, sajnos, olyan változás, amely e gondot enyhítené, nem állt be s a közel jövő sem biztosít, hogy a nyomdai termékek előállítására terén valami könnyebbülés következne. Kénytelenek vagyunk erre jóakaró olvasóink s barátaink figyelmét felhívni azzal a kéréssel: támogassa mindenki, aki teheti, tőle telhetőleg a lap fenntartására szolgáló alapot, hogy az a kulturtevékenységünk, mely a lap megjelenésében nyilvánul, fenn ne akadjon!

Abban a biztos reményben, hogy kérelmünk ezúttal sem lesz a pusztába kiáltó szó, kívánunk minden olvasóinknak halászüdvvel boldog új esztendőt!

A mesterséges halászat és az őstermelés fogalma.

Írta: Répássy Miklós.

Az általános forgalmi adóról szóló törvény végrehajtása tárgyában kiadott pénzügyminiszteri »Utasítás« (1921. 130.000. szám), mint azt már lapunk múlt évi 17—18. sz.-ban is megírtuk, a »mesterséges haltenyésztés«-re vonatkozólag a 9. § 5. pontjában a következőket mondja: »A technikai berendezésekkel ellátott vizekben üzött mesterséges haltenyésztés az őstermelés fogalmát meghaladván, mint üzleti vállalkozás, forgalmi adó alá esik«.

Egyelőre nem a megadóztatás miatt térünk vissza erre a tárgyra, hanem azért, mert lehetetlen szó nélkül hagynunk azt, ha egy ilyen, mások kioktatására való utasításban ennyire zavaros s a dolgot illetőleg, a melyről szó van, ennyire teljes tájékozatlanságra valló sorokkal találkozunk. Ez a szakasz ugyanis, akármennyire a szakértelem hiányával s szabatoság nélkül is van megfogalmazva, a mesterséges viszonyok között üzött halásztól akarja az őstermelés jellegét elvitatni.

A szakértelem és szabatoság hiányát mutatja először is az, hogy e szakasz megfogalmazója »mesterséges haltenyésztésről« beszél. Mit ért azon? Ez a szó a német »Künstliche Fischzucht« szolgai fordítása. A németeknél a »Künstliche Fischzucht« egész határozottan azt a műveletet jelenti, a mellyel a pisztrángféle halak ivartermékeit mesterségesen elveszik az ivarérett halakból, azokat az ivartermékeket mesterségesen összekeverik s így a pisztrángféle halak ikráját mesterségesen megtermékenyítik, végül mesterségesen kiköltetik. Annak idején (1765-ben) nagy port vert fel ennek a dolognak felfedezése. Azt hitték, hogy sikerülni fog mindenféle halfajtánál s így nagyszerű módszer fog rendelkezésre állani a halbőség megteremtésére. Persze rájöttek aztán — elég sokára — az emberek arra, hogy a termé-

szetet nem lehet erőszakolni; amire alkalmas az egyik halfajta, arra egyáltalán nem lehet gondolni a másiknál, éppen, mert más a természete. A „Künstliche Fischzucht“, a „mesterséges haltenyésztés“, megmaradt tehát a pisztrángféle halak tenyésztésének a jelölésére. Ha az „Utasítás“ idézett pontjának írója is csak erre gondolt, akkor annak bizony Csonkamagyarországon valami sok értelme aligha van, mikor pisztrángos vizeink valósággal természeti ritkaságszámba mennek. Valószínű azonban, hogy pisztrángos halgazdaságot nem is látott s inkább azokra az alsóbb szintájú pontyos tógazdaságokra vonatkozik e szakasz, a melyek üzeme a *mesterséges halászat* fogalma alá esik, mert oly helyen üzzük, ahol magunk teremjük meg a hal életfeltételeinek legmegfelelőbb viszonyokat. De akkor miért beszél „technikai berendezésekkel ellátott vizekről“? Hiszen a *mesterségesen létesített* tógazdaságoknál nem a „vizet“ látjuk el „technikai berendezésekkel“, hanem azt a földterületet, a melyre a vizet *időszakonként* rá akarjuk vinni, hogy annak a földnek termőerejét halhústermelés révén használjuk ki.

Es ennél a megállapításnál mindjárt leszögezhetjük azt is, hogy a halnak a *tenyésztése* maga ezekben a pontyos tógazdaságokban *sohasem mesterséges*, hanem mindig *természetes*, olyanformán, mint a hogy az öntözött réten a fű növése sem mesterséges, akármilyen technikai berendezésekkel van is ellátva az illető „műrét“ (hogy megtartsuk itt is a német „Kunswiese“ szolgáló fordítását!).

De hát miért kell az ilyenféle mesterséges halászatnak okvetlen „üzleti vállalkozás“-nak lenni, a mint azt a szakasz fogalmazója ellenmondást nem tűrő módon kimondja? Hát a földnek a tulajdonosa nem rendezheti be maga-magának, — a birtokán üzött többi gazdasági ágazat mellett, — földjének arra való részét tógazdasággá? Az csak épp olyan jellegű munkája, mintha valamely száraz természetű legelődarabját *öntözhető műrétté* alakítja át, vagy valamelyik homokos domboldalt szőlővel ültet be. Miért volna ez „üzleti vállalkozás“? Legfeljebb tehát azt lehetett volna írni, hogy: „*ha* üzleti vállalkozás“. Mert tiszta dolog, hogy az üzleti vállalkozás jellege nem függ attól, hogy az annak alapjául szolgáló foglalkozás őstermelés-e, avagy meghaladja annak fogalmát. A két dolognak egymáshoz nincs köze; ott van pl. a természetes vizekben üzött halászat — az megmarad az „Utasítás“-ban is őstermelésnek, de ha mint olyat, bérbe veszi valaki, ebben az esetben „üzleti vállalkozás“-sá lesz — s forgalmi adót fizet (l. 11. § 1. pont).

Röviden összefoglalva tehát helyesen mesterségesen létesített tógazdaságokban üzött halászatról akar az „Utasítás“ szólni, ahol azonban nem a vizeket látjuk el technikai berendezésekkel, hanem a *területet*, amelyet halászat révén akarunk kihasználni s ahol maga a *haltenyésztés* egyáltalán nem *mesterséges*; ez a, szemben a természetes vizekben üzött halászattal „mesterséges halászatnak“ nevezhető gazdasági termelés pedig egyáltalán nem szükségképpen „üzleti vállalkozás“.

Mi alapon tagadja meg már most az „Utasítás“ ettől a foglalkozástól az *őstermelés jellegét*?

A fogalomzavar tisztázása érdekében kénytelenek vagyunk kissé részletesebben is megvilágítani a dolgot.

A mesterséges halászatot — németül: „zahme Fischerei“ — szemben meglévő vizeinknek a természetadta viszonyok között üzött halászatával — németül: „wilde Fischerei“ — oly helyeken üzzük, ahol *magunk teremjük a hal életfeltételeinek legmegfelelőbb viszonyokat*.

A mesterséges halászat régebben inkább csak abból állott, hogy a halat összefogdosták s külön e czélra csinált tavakba helyezték, hogy kéznél legyen. A hal e tavakban gyarapodott, szaporodott, amint éppen lehetett. Lassanként aztán igyekezett az ember ezt a gyarapodást, szaporodást kedvezővé tenni: vagyis tenyészteni a halat.

(Folyt. köv.)

A Magyar Nemzeti Múzeum halgyűjteménye.

Magyarország teljes halrajzának felderítése ügyében annak idején az Országos Halászati Egyesület mozgalmat indított; sajnos, a közbejött szomorú időszak nagyon megakasztotta a szép cél megközelítését. Az első elérhető lépés mégis az lehetne, ha megfelelő halgyűjteménnyel megfelelő helyen rendelkezünk. Ez a hely elsősorban mindenesetre a Magyar Nemzeti Múzeum állattára lehetne.

Idevonatkozólag most a következő levél érkezett be a szerkesztőséghez:

„Mély tisztelettel kérem, kegyeskedjék a mellékelt felhívásnak a „Halászat“-ban helyet adni. Szeretném tisztességesen megcsinálni a magyar halgyűjteményt, de nem kapok anyagot. Magánosokhoz írt leveleim alig eredményeztek valamit, talán a mindenki által olvasott „Halászat“ révén sikerül halakat szerezni, hogy pótolhassam a meglévő hiányokat.

Nagy hálára köteleznék Méltóságod a Múzeumot, ha a felhívást még külön bevezetéssel ellátni és az olvasók figyelmét arra különösen felhívni kegyeskednék.“

Dr. Hankó Béla.

A magunk részéről természetesen a legmelegebben ajánljuk olvasóink szives figyelmébe ezt a kulturális célt s az alábbi felhívást:

Felhívás!

A Magyar Nemzeti Múzeum Állattárának igazgatósága azzal a tiszteletteljes kéréssel fordul a Halászatot olvasó halászok- és haltenyésztőkhöz, hogy a nemzeti halgyűjteményt adományaikkal gyarapítani kegyeskedjenek.

A Magyar Nemzeti Múzeum halgyűjteménye negyven év óta alig gyarapodott, mert a gyűjteménynek ily sok ideig nem volt kezelője, a ki a gyűjtemény fejlesztésével törődhetett volna. A régi, szép anyag az évek során kifakult és felújításra szorul. A külföldi halak beszerzése, mostoha gazdasági viszonyainkat tekintve, igen sok nehézségbe ütközik. Kettőzött erővel kell tehát arra törekedni, hogy legalább a magyarországi halgyűjtemény teljes és kifogástalan legyen.

Hazánk kulturáját mozdítja elő mindenki, aki ebben a munkában a Magyar Nemzeti Múzeumot segíti és gyűjtésével, avagy tenyészanyagából származó halak adományozásával a nemzeti halgyűjteményt gyarapítja.

Hazánkban 65 édesvízi halfaj él. Ezekből 10 faj teljesen hiányzik a nemzeti halgyűjteményből. Sok oly faj is van, a melyet csak egy-egy példány képvisel a gyűjteményben. „A“ alatt felsoroljuk azokat a fajokat, a melyek gyűjteményünkben teljesen hiányzanak, „B“ alatt pedig azokat a fajokat közöljük, a melyek vagy csak egy, vagy pedig régi és megfakult példányokkal vannak képviselve.

Tisztelettel arra kérjük a halászokat és haltenyésztőket, hogy elsősorban ezeknek a fajoknak a beküldésével gyarapítsák a gyűjteményt, de ezeken kívül min-

den más hal beküldésével is szivességet tesznek és halára kötelezik a Magyar Nemzeti Múzeumot.

Télen, fagyban, a halak frissen, minden konzerválás nélkül küldhetők egyszerű postacsomagban vagy gyorsárúként. Melegebb időben a halakat konzerválni kell. Legalkalmasabb erre a célra a gyógyszertárakban kapható formalin (formaldehid, formól), a melyet 10 rész vízzel felhígítva használunk olymódon, hogy a halakat frissen beletesszük az oldatba. Ebben a folyadékban hetekig ellehetnek a halak. Az így kezelt halakat edényben (üveg, bádóg, esetleg a halakkal és a folyadékkal megtöltött és jól lekötött marhahólyag) kell beküldeni. A rögzítésnél csak arra kell ügyelni, hogy a halak össze ne görbüljenek, mert a meggörbült halakat nem lehet már később kiegyenesíteni.

A küldemény a Magyar Nemzeti Múzeum Állattára igazgatóságának címzendő, Budapest, 80.

„A”

Acipenser huso. L. Vízatok. Viza.
Salmo fontinalis. Mitchell. Amerikai pataki saibling.
Trutta iridea. Gibb. Szivárványos pisztráng.
Amiurus nebulosus. Raf. Amerikai törpeharcsa. Törpeharcsa.
Alburnus mento. (Agass.) Állasküsz.
Leuciscus virgo. Heckel. Leánykancér. Szűzhal.
Squalius leuciscus. L. Nyúldomolykó.
Micropterus salmoides. Lacép. Amerikai pisztrángsügér.
Eupomotis aureus. Jord. Amerikai naphal. Cifrakárász.
Gobius kessleri. Günth. Kessler-géb.

„B”

Acipenser stellatus. (Pall.) Sőregtok. Csillagos tok.
Alosa pontica. Eichw. Dunai nagyhéring.
Thymallus vulgaris. Niels. Pénzes pér. Lepényhal.
Salme bucho. L. Dunai galóca. Gadóca. Hukó.
Trutta salar. L. Lazacpisztráng. Lazac.
Trutta fario. L. Sebes pisztráng. Pisztráng.
Gobio uranoscopus. Agass. Felpillantó küllő,
Leucaspis delineatus. Sieb. Kurta baing.
Telestes polylepis. Steind. Sokpénzű csabak.
Cottus poecilopus. Heck. Czifra kölönte.

Levél Miskolczi-ról.

Mélyen tisztelt Szerkesztő Úr!

A Sajón, az időnek hidegre fordultával, a fogási viszonyok javultak. A legszebb példány az őszi fogásokból 1 darab 8 kg.-os harcsa volt, melyet egy Molnár Gusztáv nevű MÁV. kalauz fogott emelőhálóval, 3-5 m. mély vízből az esti órákban. A harcsát eladta helyben kg.-onként 60 K-ért. November második felében a Sajó parttól partig befagyott, úgy hogy 26-án már 5-7 cm. vastag jég volt a „vastag vizeken.” A sebes áramlatú csorgókon is volt jég, bár gyöngye, itt a folyó közepén nyílt víz volt, mert a rohanó víz nem bír befagyni. Csempelyeseink tehát legnagyobb örömeinkre „lékről” halászhatnak ezeken a helyeken s megkezdődött az oly nehezen várt téli halászat. Értesülés szerint a *Rima* és a *Boldva* teljesen befagytak s a *Hernád* az alsó szakaszain is. A *Bodrogról* még nem kaptam hírt. A *Tisza* megyénk déli részén zajlott.

Az idén még nem tapasztaltam halállományunk között megbetegedett példányokat, úgy mint tavaly őszszel s télen. Szerény nézetem szerint ennek magyarázata az, hogy az őszi esőzésekből és a leesett hóból friss víz, ú. n. új víz került a folyókba, ezáltal tehát mintegy felírísítve — a folyó vize egészségesebb.

A fogott és piacra kerülő halak úgy a helyi vizekből, valamint a vidékről behozottak egészséges példányok. A miskolczi piacot elsősorban a sajóecsegiek a Sajóról látják el, aztán a Hernádról, Tiszáról és ritkábban a Bodrogról hozott fogások. A miskolczi halászok által ejtett fogások ritkán kerülnek piacra, kivéve ha valaki valami szép példányt fog. A bodrogi halászok a sátoraljaújhelyi piacot látják el, oda kerülnek a *Ronyva* vízből ejtett fogások is (a *Ronyva* a Bodrognak egy kis mellékfolyója, de eléggé haldús). Ezért kap a miskolczi piac oly keveset és ritkán a bodrogi fogásokból, bár a miskolczi piac felvevőképessége jóval nagyobb mint a s.-a.-újhelyié, sőt itt még sokkal jobb árakat is fizetnek. Nálunk a harcsa és a ponty piaci ára kg.-ként 120 K, csuka, őnhal 90—110 K, a többi fehér halaké 40—70 K. Valóban kár, hogy városunk közelében nincsen halastó, mely az itteni piacot kellőképpen ellátná hallal; pedig halastónak, illetve tógazdaság részére adva volnának a szükséges feltételek. Különösen a Sajó s a Hernád holtágai és a megye déli részein, a Tisza-kiöntések helyei, a melyekben még most is vannak csukák és réti pontyok. Az ily helyeken kevés befektetéssel lehetett volna a háború előtti időben halastavakat létesíteni, ha nem is olyan mintatógazdaságokat, mint a Dunán túl. Ma természetesen nehezen vállalkozik valaki ily befektetésekre, pedig kár, mert van pénzes ember elég s egy kis szakértelem is kikerülne, de hát Istenem — magyarok vagyunk! Egy ilyen miskolczi Holsajó stb. külállamban nem nádat, sást, csibort és pióczát termelne, hanem gyönyörű pontyok, süllők stb. tenyésznének benne. (Vagy talán akkor foglalkoznának szívesen ilyesmivel nálunk, ha a tóban pl. malomrészvények stb. nőnének!) A miskolczi Sajón már 12 év óta homok- és kavicskótrógép működik — villamos erővel; az eddig kikotort meder átlag 3¹/₂—4—5 m. mély s a halak kitűnően védve vannak az ilyen mély mederben a középén s ez halállományunkra jó kihatással lesz.

A közelmúltban vita tárgya volt a miskolczi halászok között a vízterület kérdése, egyesek állítván, hogy a halászhathoz elegendő a halászejegy; az ú. n. „Terület-jegy” fölösleges! Mert a hatósági közegek az ellenőrzés alkalmával csak halászejegy felmutatását követelik, azzal nem törődnek, hogy ottan, a hol éppen az ellenőrzött halászt találják, tilos vizen halászik-e vagy sem? Szerintük nem szükséges a medertulajdonosoktól engedélyt kérni, illetve tőlük a halászati jogot bérbe venni. Kérdést intéztek hozzám ezirányban s én a következőképen válaszoltam: „Az 1888. évi hal. törv. szerint a halászati jog a földtulajdon elválaszthatatlan tartozéka és a meder tulajdonosát illeti. Ergo, aki az én vizemen halászni akar, tartozik előzetesen tőlem a halászati engedélyt megszerezni, vagyis területi engedélyre van szüksége!”

Válaszom azonban nem elégitette ki az érdeklődőket.

Tisztelettel kérem a tek. Szerkesztő urat, sziveskedne a mi kedves szaklapunkban hozzászólni, illetve szükséges felvilágosítást adni ezirányban a törvény szellemének megfelelően. Példával is magyaráztam az illetőknek; ha a tulajdonomat képező föld folyóvízzel határos az egyik parton, úgy víz közepéig, ha pedig mindkét parton vannak földeim párhuzamosan, úgy parttól-partig mindaddig, míg földeim a vízhez levezetnek, a halászati jog az én tulajdonom, mert adott esetben medertulajdonos volnék.*)

*) Az adott válasz és magyarázat egészen helyes és megfelel a törvény szellemének. Azonban furcsa viszonyok lehetnek ott, ha még ilyen kérdések is felvetődhetnek! Szerk.

Ismét sikerült egyesületünknek és a mi kedves szaklapunknak egy majdan buzgó tagot és olvasót verbuválnom. Sajnos, ebben az évben *csak* egyet! Rajtam nem múlt, hogy nem többet, de azért nem fogok nyugodni míg a miskolci horgászok és halászok lehetőleg mind sorainkban nem állanak.

Tek Szerkesztő úrnak, összes munkatársainak, az egyesület vezetőségének kellemes karácsonyi ünnepeket és egy nagyon boldog újévet kívánva, vagyok halászdüvvel kész híve
Vízkelety Pál.

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya 1921. évi december 16-án báró Inkey Pál elnökletével ülést tartott.

Részt vettek: Dr. Dobránszky Béla alelnök, Kocsy Imre, Kuttner Kálmán pénztáros, Répássy Miklós, Simonffy Gyula ügyv. titkár, Zimmer Ferencz. Távolmaradásukat kimentették: Corchus Béla, Purgly Pál, Scheiber József, br. Szurmay Sándor.

A megjelentek üdvözlése után

1. *Elnök* kegyeletes szavakkal emlékezik meg az egyesület elnökének, báró Tallián Bélának haláláról, meleg szavakkal méltatja érdemeit s indítványozza, hogy mai üléstünket szenteljük elsősorban az Ő emlékezetének. — A választmány tagjai meghatottan, felállás útján tésznek az elnöki kijelentésnek eleget.

2. *Titkár* jelenti, hogy a múlt ülés meghagyása folytán beadvánnyal fordultunk a földművelésügyi miniszter úrhoz, hogy a halgazdaságok idei bő és felesleges pontyivadéktermésének a halászati társulatok által leendő felhasználása iránt, ezek figyelmét erre a reájok nézve kedvező körülményre felhívni sziveskedjék. Értesülés szerint a földművelésügyi miniszter úr a felkérésnek eleget téve a vármegyék alispánjai útján a társulatok figyelmét körirattal felhívta.

Ennek kapcsán dr. Dobránszky Béla alelnök említi, hogy értesülései szerint Németországban is olyan bőséges ivadéktermés volt, miszerint igen kevés a remény, hogy ivadékfeleslegünket a külföldön jó áron értékesíteni lehessen. — A bejelentések tudomásul szolgálnak.

3. *Répássy Miklós*, a Halászat szerkesztője részletesen ismerteti a lap jövő évi szükségletét és az erre a célra szolgáló fedezetet, amely szerint 62.000 korona előre számítható szükséglettel szemben 52—55.000 korona fedezet áll rendelkezésre s így a hiány 7—10.000 korona, amelynek beszerzéséről gondoskodni kell. Egyben felveti a kérdést, hogy ilyen körülmények között a választmány a lap jövő évi fenntartását szükségesnek tartja-e?

Több hozzászólás és beható eszmecsere után a választmány a lap jövő évi fenntartását *feltétlenül szükségesnek* tartja s e célból a papírananyag beszerzéséről jónak látja gondoskodni s megbízást ad az elnökségnek, hogy a lap fenntartására szolgáló alap növelése végett egyrészt a lap útján intézzen az adakozásra felhívást a tagokhoz, másrészt a tagsági díjaknak mérsékelt felemelését is vegye fontolóra, annál inkább, mert a lap, a melyet az egyesület a 30 korona tagsági díj fejében ingyen küld a tagjainak, 100—110 koronájába kerül az egyesületnek. Ennek kapcsán az elnökség megbíztatik azzal is, hogy a "Patria" r.-t.-gal a lap nyomdai előállítását s a hirdetési díjakra nézve szükséges írásbeli megállapodásokat létesítse.

4. *Titkár* jelenti, hogy a legutóbbi időben a következők kérték az egyesület kötelékébe való felvételüket: alapító tagként Borsnyák Géza Misefa, rendes tagként Kis Pál Szentlászló, Magyar Kenderés Lenipar R.-T. Szeged, Tóth Kálmán Pécel, Dekány István Köröstarcsa. Nevezettek a közgyűlés megerősítésének fenntartása mellett tagokul felvételnek.

5. Az indítványok tárgyalása során Zimmer Ferenc javasolja, hogy a vásárcsarnoki halárak jegyzése ügyében kiküldött bizottság eljárásának gyorsítása végett a bizottság akadályozott tagjait a titkár helyettesíthesse. — Elfogadtatott.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést berekesztette.

Gyászunkra való tekintettel a szokásos társasvacsoara elmaradt.

Pontyivadékkészletek. Az Országos Halászati Egyesület titkári hivatala (V., Országház-tér 11.) közli, hogy egyes uradalmakban különböző mennyiségű és súlyú pontyivadék áll eladás céljából rendelkezésre. Érdeklődőknek készséggel szolgálunk felvilágosítással; válaszbélyek csatolandó.

A Balatoni halászati társulat kötelékébe tartozó vízterület bérlete 1924. évi december hó 31-én lejár. Közgyűlési határozat alapján annak egységesen történő bérbeadása már most történik meg az 1925. évi január hó 1-től 1949. évi december 31-éig ter-

jedő 25 évre. A legutóbb 1921. évi december hó 15-én tartott rendkívüli közgyűlés a beérkezett zárt írásbeli ajánlatok felett nem döntött, hanem ajánlattevőket újabb ajánlatok benyújtására szólította fel. A beérkezett új ajánlatok felett az 1922. évi január hó 10-én megtartott rendkívüli közgyűlés döntött az eddigi bérlő r.-t. ajánlatát fogadta el.

A Dunaföldvár-bátai halászati társulat 1921. évi november hó 25-én tartott rendkívüli közgyűlésén elhatározta, hogy a kötelékébe tartozó mintegy 14,071 kat. h. 304 négyszögölnyi vízterületet 7 üzemszakaszra osztva 1922. évi január hó 1-től 1933. évi december hó 31-éig terjedő 12 évre szóbeli és zárt írásbeli ajánlati versenytárgyalás útján egységesen bérbeadja. A versenytárgyalási feltételekben kimondotta, hogy ajánlatok egyes és több üzemszakaszra együttesen is beadhatók. A lepecsételt zárt ajánlatok beadási határideje 1921. évi december hó 18. napjának déli 12 órájában állapított meg, míg a szóbeli árverés 1921. évi december hó 19-ére tüzetett ki. Az évi bér két részből áll, ú. m. készpénzben fizetendő haszonbérből és a jogtulajdonosoknak természetben adandó bérhalból. Az évi fix haszonbérösszeg a haszonbérlet egész tartama alatt évről-évre százalékos arányban aszerint emelkedik vagy csökken, a mint a budapesti nagyvásárcsarnokban eladott édesvízi élő közép ponty, közép süllő, közép harcsa húsnak az illető évre nézve kipuhított kg.-kénti nagybani évi átlagára az 1921. évben ezen halmekben ugyanott előfordult és hasonlóan kipuhított évi átlagárát meghaladja vagy azon alul marad. 10%-nál kisebb emelkedés vagy csökkenés a bérösszegre nincs befolyással. Ezen átlagármegállapítás a Budapest főváros vásár- és vásárcsarnokainak igazgatósága által kiadott hivatalos árjegyzés adatai alapján 80% ponty, 100% süllő és 100% harcsa arányban történik. Ezen fizetéseken kívül köteles a bérlő a társulat tagjainak évenként természetben való haljárandóságát, úgynevezett bérhalat is kiszolgáltatni. E czímen minden halászati jogtulajdonosnak minden 5 kat. hold saját vízterülete után 1 kg. 1 kg.-on felüli süllőre vagy e helyett 1 1/2 kg. másfél kg.-on felüli pontyra vagy harcsára, avagy 3 kg. mustrahala van igénye. A jogtulajdonos az ekként megállapított bérhalmennyiség egész vagy bizonyos hányadrészéért pénzbeli térítést igényelhet. Tartozik a bérlő az egyes jogtulajdonosokra eső bérösszeget, annak 3/4 része erejéig, a jogtulajdonosok kívánására a fentebbiek szerint természetben kiszolgáltatni.

Zárt ajánlat az I. üzemszakaszra 100—140.000 K-ig kettő, a II. üzemszakaszra egy sem, a III. üzemszakaszra egy 65.000 K-s, a IV. üzemszakaszra 50—250.000-ig négy, az V. üzemszakaszra 200—255.000 K-s kettő, a VI. üzemszakaszra 520—800.000 K-ig négy, a VII. üzemszakaszra 200.600—1,215.147 K-ig hét érkezett be. Ezenkívül beérkezett IV—VII. üzemszakaszokra együttesen egy 600.000 K-s és a IV., VI., VII., üzemszakaszokra együttesen egy 1,500.000 K-s. Szóbeli ajánlat a nyilvános árverésen az I. üzemszakaszra 180—200.000 K-ig három, a II. üzemszakaszra 230—240.000 K-s három, a III. üzemszakaszra egy 80.000 K-s, a IV. üzemszakaszra 200—245.000 K-s három és a VII. üzemszakaszra 425—1,506.000 K-ás két ajánlat történt.

Az árverést követően az 1921. évi december hó 21-én megtartott rendkívüli közgyűlés a beérkezett zárt és szóbeli ajánlatok alapján

az	I. üzemszakaszt	195.000 K-ért,
a	II. "	235.000 "
a	III. "	80.000 "
a	IV. "	250.000 "
az	V. "	255.000 "
a	VI. "	800.000 "
a	VII. "	1,506.000 "

s ez utóbbinál 5 kat. holdanként 1,25 kg. bérhalt adta bérbe, ami összesen kitesz 3,321.000 K-át és mintegy 33 q bérhalat.

Az elért elért eredmény részletezve:

az	I. üzemszakaszon kat. h.-ként	109 K és 5 h.-ként	1 kg. bérhal,
a	II. "	146 " " 5 " "	1 " "
a	III. "	20 " " 5 " "	1 " "
a	IV. "	129 " " 5 " "	1 " "
az	V. "	200 " " 5 " "	1 " "
a	VI. "	225 " " 5 " "	1 " "
a	VII. "	535 " " 5 " "	1,25 " "

IRODALOM. KÖNYVISMERTETÉS.

A haszonbérbeadó és haszonbérlő közötti jogviszony. Írta: *Csoőr Lajos*. Patria kiadása, Budapest, IX., Üllői-út 25. sz. Ára 55.— K.

A haszonbérbeadó és haszonbérlő közötti jogviszony az utóbbi évek egyik legtöbbet vitatott és talán egyik legnagyobb fontosságú kérdése is volt. Legutóbb augusztusban jelent meg egy ezen jogviszonyt szabályozó kormányrendelet. A szerzőnek a könyv ennek

a rendeletnek az alapján tárgyalja a haszonbérbeadó és haszonbérlet közötti jogviszonyt. Ezzel a rendelettel tudvalevőleg a legszorosabb összefüggésben áll a halászati jogok haszonbérletére vonatkozó legújabb kormányrendelet is. A könyv általános érdekű és nélkülözhetetlen segítője minden gazdának, halászati jogtulajdonosnak és ügyvédnek, aki a bérleti kérdésekben érdekelve van.

Magyar Kertész Zsebnaptár 1922. Szerkeszti: *Füredi Jenő*, az Orsz. Magyar Kertészeti Egyesület titkára. Ára csinos kötésben 55 korona. Megjelent a „Patria” irodalmi vállalat és nyomdai részvénnytársaság kiadásában, Budapest, IX., Üllői-út 25.

A II. évfolyamban, kemény táblába kötött, könnyen kezelhető, csinos kiállításban megjelent zsebnaptár a következő tartalommal jelent meg: Naptári rész. Posta- és távirdadják. Bélyegfokozatok. Kamatszámítási táblázat. Régi mértékek átszámítása métermértékekre. Métermértékek átszámítása régi mértékekre. Vadászati törvény. Halászati tilalmak. Jegyzéknapló. Napszámber-táblázat. Állattenyésztés. Gyümölcsstermesztés. Dísznövénytermesztés. Zöldségtermesztés. Mértan. Csonka-Magyarország kertészeti intézményei.

VEGYESEK.

A halak szabad kivitele. A halak kivételére vonatkozólag mult évi 11—12. számunkban (1921. június 15.) közölték kapcsán, több oldalról kifejezett kétségek folyán fel kell hívunk az érdekeltek figyelmét a Budapesti Közlöny 1921. évi 136. számában közzétett 4220/1921. M. E. sz. rendelete az árukülforgalom rendezése tárgyában. Annak 2. §-a szerint a rendelet mellékletét képező jegyzékben felsorolt árú vámkülföldre való kivitele engedélyhez van kötve, minden egyéb árú külön engedély nélkül vihető ki. Ebből a jegyzékből hiányzik a 75. vámtarifa tételszáma alatt felsorolt „*friss hal, édesvízi rák, csiga*”, ennél fogva ezeknek az árúknak kiviteléhez külön engedély nem kell.

Budapesti halpiac. A karácsonyi ünnepek előtt igen vontatott volt a forgalom. Vevők csak gyéren jelentkeztek, a halfogyasztás szokatlan gyenge volt, úgy hogy kereskedőink készletei, bárkázott halakból, csak a kidöglés közvetkeztében fogytak.

Végre azonban a karácsonyi kereslet életet adott a vásárnak, mely szombaton, december 24-én, érte el tetőfokát. Majdnem kizárólag csak élő ponty volt a piacon, a mi kevés másfajta hal akadt, azért megfizethetetlen magas árakat követeltek. Minthogy postai és vasúti csomagolás csak gyéren akadt s a helyi fogyasztásnak csak élő ponty állott rendelkezésére, az eladott mennyiség erősen a békebeli alatt maradt.

Élő pontyból számottevő mennyiség kerül Ausztriának. Kereslet mutatkoznék a régi Galicia területéről is, azonban a jelenlegi rossz összeköttetések mellett az odaváló szállítás lehetetlen. A tógazdák idei gyenge termése mellett a készletek hamar fogynak, az idei késői husvétüi ünnepekre tehát majd alig marad belőle. Az árak, az osztrák keresletre, élő pontyban újév után emelkedtek, viszont nemessebb halaknál, minthogy azok fogyasztása megcsappant, kissé gyengültek. Szép halat, főképp vágóharcsát és kecsegét a felső Tisza juttat a budapesti piacnak; ellenben a Balaton, a hol sem a hígvízi, sem pedig a jeges halászat nem igen gyakorolható, alig szállít valamit.

A folyami bérletek kiadásánál, valamint a Balaton tava újabb hasznosítása körül, erős versengés folyik; a tulajdonosok így nagy bérekhez jutnak. Ott, hol a bérletösszeget halmennyiségben állapították meg, a bérösszeg mindig arányban marad a mindenkorai halárakkal, ez esetekben a bérbevevő nincs nagyobb esélyeknek kitéve. Tudunk azonban olyan bérletekről is, hol a bérösszeget a mai magas halárakhoz szabták, ez esetben pénzünk javulása esetén, a bérlet igen rosszul járhat.

Az újabban beállott fagyok, úgy a folyami, mint a Balaton halászatot ismét akadályozzák; addig, míg a jég el nem olvad vagy oly erőssé nem válik, hogy rajta a jeges halászat megindulhat, innen hozatalok alig remélhetők.

A budapesti halárak nagyban:

Kecsege nagyság szerint	280—300 K
Süllő, nagy	160—240 "
Süllő, közép	140—200 "
Süllő, apró	100—120 "
Ponty, nagy	100—110 "
Ponty, közép	85—90 "
Ponty, apró	65—70 "
Harcsa, vágó	200—250 "
Harcsa, közép	140—180 "
Csuka, jegelt	80—120 "
Czompó	80—90 "

C.

Hivatalos árjegyzés. A vásárcsarnokok igazgatóságának hivatalos árjegyzése az egész karácsonyi időnyben *gyenge* halforgalmat jelez *változatlan* árakkal.

Nagyban való eladással az *élő* halból csak *ponty* került eladásra 7000—12,000 K-ig és egyszer *kárász* 6500 K árban métermázsánként. *Jegelt* halból csak *harcsát* jegyeztek egyszer 10,500—22,000 K árban.

A kicsinyben való árúftásnál az ingadozást kilogrammonként fillérekben az elmult december hóban az alábbi kimutatásból vehető ki:

a) Édesvízi (élő) hal:	1921. december 3.		1921. december 24—30.	
	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy	10000—14000	5000—11000	11000—16000	7000—14000
" kicsiny	7000—10000	—	8000—11000	—
Harcsa, nagy	16000—16000	8000—16000	36000—40000	10000—30000
" kicsiny	13000—13000	—	30000—30000	—
Csuka, nagy	10000—12000	7000—8000	11000—12000	8000—12000
" kicsiny	9000—9000	—	9000—9000	—
Fogassüllő, dunai	—	—	—	—
Kárász	1000—8000	4000—6000	5000—8000	6000—9000
Czompó	8000—8000	—	9000—9000	—
Márna	8000—9000	—	8000—8000	8000—9000
Keszeg	—	—	5000—5000	—

b) Édesvízi jegelt (nem élő) hal:

Ponty, nagy	8000—9000	5000—11000	8000—11000	5000—12000
" kicsiny	5000—6000	—	5600—7000	—
Harcsa, nagy	14000—30000	10000—18000	30000—40000	10000—30000
" kicsiny	10000—10000	—	20000—25000	—
Csuka, nagy	8000—11000	5000—8000	10000—18000	5000—10000
" kicsiny	7000—8000	—	7000—10000	—
Fogassüllő, dunai	14000—20000	—	16000—16000	—
I. Fogassüllő, balatoni nagy 3 kg.-on felül	20000—25000	—	24000—25000	—
II. Fogassüllő, balatoni nagy 2-3 kg.-os	16000—16000	8000—16000	22000—22000	8000—35000
II. Fogassüllő, balatoni kicsi 45 cm. h. feljebb	12000—15000	—	14000—14000	—
IV. Fogassüllő, balatoni kicsi 35 cm. h. feljebb	8000—8000	—	8000—10000	—
Keszeg, balatoni	2600—2600	1600—6000	—	3000—6000
Garda, balatoni	1600—1600	—	—	—
Kárász	2000—2000	2000—3000	—	—
Czompó	—	—	2000—2500	5000—6000
Márna	7200—10000	4000—7000	8000—9000	6000—7000
Keszeg	1600—1600	1600—6000	2000—6000	3000—6000
Kecsege, nagy	20000—20000	—	24000—24000	—
" kicsiny	—	—	—	—
Apró, kevert hal	—	800—2000	4000—4000	2000—5500

Eladó 20,000 drb., átlag 15 dekás

kiváló minőségű **pontyivadék** az iharosberényi tóegészséges gazdaságban. Posta: Iharosberény, Somogy megye.

A Zsiger-pusztai tógazdaságomban nagyobb mennyiségű, **3 dekás** átlagsúlyú, **gyorsnövésű**

pontyivadék

kapható:

Özv. Tóth Kálmánné, Pécel.

IFJ. SINGHOFFER ÁGOSTON és TÁRSAI

HALNAGYKERESKEDÉS

CZÉGTULAJDONOS:

HALTENYÉSZTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Raktár és kereskedelmi iroda:

BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCZA 3. SZ.

TELEFON: nappal: József 48-48, éjjel: József 49-06.

Központi iroda: BUDAPEST, V., BÉLA-UTCZA 8. TELEFON: 79-46.

Eladó élő hal.

Gróf Esterházy László tógazdaságában (Magyarszombathely, Veszprém vármegye) eladó 50 drb válogatott nemes anyaponty, átlag 3 kg.; 700—800 drb nemes előponty, átlag 2 kg. és 200 kg. idei nemes pontyivadék. 300—400 kg. tavi compó, átlag 0.25—0.30 kg. és 50 kg. süllő, átlag 0.35—0.45 kg. A telelők Magyarszombathely állomástól 5 km.-re vannak. Vasúthoz uradalmi fuvarral szállíthatók. Arajánlatok az urad. erdőhivatalhoz, Magyarszombathelyre kéretnek.

Hollandiai háló,

inslég, patentczérna, zsineg, fonál, varsa, haláskötél, varsapamut, horog
Készen és megrendelésre
ismét állandóan kapható:
ÁDÁM MIKSA, BUDAPEST,
IV., FERENCZ-JÓZSEF-RAKPART 6.
TELEFON: József 61-48.

HIRSCHFELD ÁRMIN

haláshálókötőgyáros, DEBRECZEN

KÉSZÍT:

halászati célokra hálósöveteket, vadbefogó hálókat és

SZÁLLÍT:

a halászati felszerelésekhez szükséges háló-, kötél- és zsineganyagokat.

Tessék arajánlatot kérni.

ROBICSEK ÉS VIGYÁZÓ

hálókötőtelepe
SZEGED, VALÉRIA-TÉR 10. SZ.

Szállít mindenféle
haláshálót, insléget és húzókötelet

a legolcsóbb napi árban.

Halászati Egyesületi tagoknak 5% kedvezmény.

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek több ezer métermázsza élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halásmester, BUDAPEST, Központi vásáresarnok. Telefon: József 48—94

A SÁRDI TÓGAZDASÁG

Levélczím: Tógazdaság Sárd, (Somogy m.).

Sürgőnyczím: Tógazdaság Kiskorpád.

Vasutállomás: Kiskorpád.

ősz és tavasz szállításra elad 1—2—3-nyaras javított wittingaui pontyot és anyapontyot, bajorországi aischgründi 1—3-nyaras és anyapontyot, japánpontyot (higo), aranyorfát, naphalat, amerikai törpeharcsát, 1—4-nyaras tavi czompót, fogassüllőt, megtermékenyített fogassüllőikrát és minden egyéb tenyészhalat.

A tógazdaság kizárólag csak tenyészhalat termel.

Árjegyzékkel szolgál a Tógazdasági Intézőség Sárd, (Somogy megye).